

عنوان مقاله:

تحلیل روانشناختی در قصه های مجید نوشته هوشنگ مرادی و قصه ی مانولیتو اثر الوالیندو بر اساس نظریه اریکسون

محل انتشار:

نهمین همایش ملی پژوهش های زبان و ادبیات فارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

ماندانا علیمی - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد آزادشهر، دانشگاه آزاد اسلامی آزادشهر

سعید روزبهانی - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد آزادشهر، دانشگاه آزاد اسلامی آزادشهر

خلاصه مقاله:

در این مقاله با توجه به دو اثر ارزشمند که داستانهایی مربوط به کودک و نوجوان است. در ابتدا با توجه به نظریه اریکسون و شخصیت های اصلی داستان مورد مطالعه قرار گرفت. و سپس عواملی که باعث موفقیت آنان در توصیف و بیان شخصیت ها متناسب گردیده است. از نظریه مراحل هشتگانه زندگی اریکسون، سن بازی، سن مدرسه و مرحله نوجوانی با ویژگی ها و رفتار در قصه های مجید مرادی کرمانی و قصه های مانولیتو مطابقت پیدا کرد، با رویکرد این نظریه در سن بازی، کودکان نظیر اسباب بازی در سن مدرسه، استدلال، احساس نیاز، کسب لیاقت اجتماعی، مواجه شدن با بحران، در سن نوجوانی، ویژگی هایی نظیر شخصیت طلبی، خود را همانند ایده های بزرگ فرض نمودن و بحران هویت دارند. مرادی و الویرالیندو در شخصیت پردازی و عناصر داستان و برجسته کردن نکات آموزنده و تجربی مهارت خاصی دارند. و متناسب با رشد شخصیت کودکان و رفتار آنان، آثار خود را پدید آورده است ..

کلمات کلیدی:

ادبیات کودک و نوجوان، نقد روانشناختی، شخصیت، اریک اریکسون، مرادی کرمانی، الویرالیندو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/829306>

